

Fragment de l'escena cinquena de l'acte primer de Macbeth

William Shakespeare

LADY MACBETH

Està ben ronc el corb
que gralla l'arribada del rei Duncan
al meu castell. Veniu aquí, esperits
dels pensaments fatals, lleveu-me el sexe,
ompliu-me de la crueltat més aspra
de cap a peus! Feu-me la sang espessa;
tanqueu les portes al remordiment,
feu fora els sentiments de compassió
que vulguin trontollar el meu fred propòsit
o posar pau entre ell i el seu efecte!
Veniu a aquests meus pits i canvieu-me
la llet en fel, ministres de la mort
que, invisibles substàncies, aguaiteu
en els mals d'aquest món! Vine, nit fosca,
i abriga't amb el fum més fosc d'infern,
que el meu punyal no vegi el mal que fa,
ni quaiti el cel pel llenç de la tenebra
per cridar: "Prou!"

Entra MACBETH

Gran Glamis! Noble Cawdor!

Més gran demà, segons la profecia!

La teva carta se m'ha endut enllà
de l'ignorant present, i puc sentir
el futur en l'instant.

MACBETH

Estimadíssima,
Duncan ve aquesta nit.

LADY MACBETH

I quan se'n va?

MACBETH

Demà té decidit partir.

LADY MACBETH

Oh, mai,
mai no ha de veure el sol, aquest matí!
El teu rostre, senyor, és com un llibre
on es poden llegir coses estranyes.
Per enganyar la gent, fes el que esperen.
Dóna a la llengua i l'ull bones maneres:
mostra't com la flor tendra, però sigues
la serp que s'hi arrecera. Cal atendre
l'hoste que arriba avui. I has de deixar
a càrrec meu l'afer d'aquesta nit,
que donarà a les nostres nits i dies
més poder que el que tu somiaries.

MACBETH

Ja en parlarem.

LADY MACBETH

Però mostra't calmós:
Mudar expressió resulta sospitós:
la resta és cosa meva.

SHAKESPEARE, William. *Macbeth*, per a Focus, Barcelona, 2002. Barcelona: Columna, 2002.
Traducido por Miquel Desclot